

MŪSŲ LIETUVA

NR. 7 (1490) - SEMANÁRIO - 1977 M. VASARIS - FEVEREIRO 17 D. 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

AIRIAI TALKINA LIETUVIAM

Airijos katalikų dovana lietuviams turi simbolinę reikšmę. Airija yra daug kuo panaši į Lietuvą. Valstybės plotas ir gyventojų skaičius beveik vienodas. Airija išsikovojo nepriklausomybę tik dvejais metais anksčiau už Lietuvą. Abiejų kraštų gyventojų dauguma — katalikai. Todėl nenuostabu, kad airiai domėjosi Lietuvos katalikų gyvenimu ir Bažnyčios padėtimi Lietuvoje.

Patyrę apie Bažnyčios persekiojimą Lietuvoje, praėjusiais metais suruošė demonstracijas prie Sovietų ambasados Dubline. Po demonstracijų Sovietų ambasadorius A.S. Kaplin pareiškė spaudos atstovam, esą airiai buvo suklaidinti. Sovietų Sąjungoje esanti visiška tikybos laisvė. Tai patvirtino ir Maskvos patriarchas Pimin, kurio interviu buvo atspausdintas sovietų leidžiamame anglų kalba laikrašty "Soviet News".

To ginčo įkaršty Vakarus pasiekė L.K.B. Kronikos 23 Nr., kuriame buvo atspausdintas Lietuvos katalikų laiškas "Mielesiems broliams airiams". Tame laiške, tarp kita ko, pasakyta: "L.K.B. Kronika visos tikinčiosios lietuvių tautos vardu širdingai dėkoja airiams už moralinę pagalbą Lietuvos katalikams, vedantiems žūtbūtinę kovą su vadinamuoju kovinguoju ateizmu, kurį palaiko gigantiška valstybės mašina". Lietuvos katalikai desperatiškai šaukiasi pagalbos: "Broliai, viso pasaulio katalikai, padėkite mums! Jūsų maldos ir kiekvienas protesto žestas teiks mums moralinių jėgų, padės atsilaikyti, laimėti teisę nevaržomai garbinti Dievą ir savo tėvynėje jaustis lygiateisiais piliečiais."

Tas laiškas buvo DBLS valdybos iniciatyva išverstas į anglų kalbą ir pasiųstas į Dubliną. LSDP delegatai Soc. Internacinalo kongrese Ženevoje to laiško

nuorašą įteikė Airijos Darbo partijos lyderiui.

Jautriems ir giliai religingiems airiams to buvo per daug. Kuo tikėti? Ar sovietų oficialiais pareiškimais, ar brolių lietuvių šauksmu? — Viena geraširdė airė, nieko negalėdama lietuviams padėti, nusprendė padovanoji joms namuose buvusią Marijos statulą, tikėdamasi, kad Dievo Motina atsilies į lietuvių šauksmą. Airijos katalikų centras, kuriam vadovauja adv. T.C. G. O'Mahony, ėmėsi iniciatyvos tą statulą pervežti į Lietuvą ir įteikti Vilniaus vyskupui J. Steponavičiui. Buvo paruoštas planas ir kelionės tvarkaraštis, kuris buvo paskelbtas lietuvių šeiminių spaudoj ir per Laisvės radiją.

1976 lapkričio 19 adv. O'Mahony, pasiremdamas ankstyvesniu užtikrinimu apie tikybos laisvę, kreipėsi į Sovietų ambasadorių Dubline, prašydamas padėti pervežti minėtąją statulą į Vilnių. Tuo pat laiku Dubline buvo suruoštos specialios pamaldos ir statulos pašventinimo bei perdavimo lietuviams iškilmės. Statula turėjo pradėti kelionę lapkričio 28.

Deja, prieš tą kelionę adv. O'Mahony gavo iš Sovietų ambasados sekretoriaus A. Trofimovo laišką, kuriuo sovietai atsakė bendradarbiauti. Laiške pasakyta:

"Pagal SSSR konstitucijos 124 straipsnį, norint užtikrinti piliečiam sąžinės laisvę, Bažnyčia Sov. Sąjungoje yra atskirta nuo Valstybės. Todėl sovietų valstybinės įstaigos, įskaitant ir ambasadas, negali apsiimti veiksmų, kurie yra Bažnyčios kompetencijoj". Toliau A. Trofimovo laiške buvo pasakyta: "Lietuvos Bažnyčia turi pilną laisvę svarstyti pasiūlymus, išdėstytus jūsų laiške".

Tas laiškas buvo eilinis sovietų pareigūnų neteisingas išsisukinėjimas. Visų pirma, sovietų

Sveika Tėvynė Lietuva!

Marija Pečkauskaitė-Šatrijos Ragana apie 1908-1909 metus. Tuo metu jau ji buvo pagarsėjusi rašytoja. Šiomet minima jos gimimo 100 metų sukaktis.

valdžios įstaigos nuolat kišasi į Bažnyčios reikalus, o antra, Lietuvos katalikų Bažnyčia neturi jokios teisės užmegzti ryšių su užsienio organizacijomis. Tai yra įsakmiai pasakyta sovietų įstatymuose.

Valstybės santykiams su Bažnyčia tvarkyti Sov. Sąjungoje yra įsteigta Kulto Reikalams Taryba, tiesioginiai priklausanti Ministrų Tarybai. Pagal tos Tarybos statutą, visą dvasiškios veiklą prižiūri minėtoji Taryba. Ji turi skyrius paskirose Sovietų respublikose, įskaitant ir Lietuvos. Ta valstybinė įstaiga tikrina visų religinių organizacijų veiklą ir leidžia privalomus įsakymus.

Vizų reikalu Airijos katalikų centras kreipėsi į Sovietų konsu-

lą Dubline Vyta Širnavičių (lietuvių), kuris, deja, atsakė duoti leidimą statulai vežti.

Apie nepavykusią statulos kelionę į Lietuvą rašė airių, anglų, lenkų, latvių ir lietuvių spauda. Apie tai plačiai pranešė britų radijas anglų ir rusų kalbomis ir Laisvės bei Vatikano — lietuvių kalba.

Statula buvo atvežta į Londoną ir laikinai palikta Londono lietuvių bažnyčioje. Čia ji turėtų būti dar ilgą laiką turės priminti lankytojam lietuvių tautos kovą dėl sąžinės laisvės. Tuo būdu ši statula pavirtė lietuvių tautos aspiracijų simboliu.

D.B.

(Europos Lietuvis, 1977 sausio 11)

Iš Lietuvos K.B. Kronikos Nr. 23

UŽ KRYŽIAUS IŠNIEKINIMĄ SAVININKĖ TURI UŽMOKĖTI

Mažeikiai

Mažeikių valdžios pareigūnai nesiliauja kankinę senutę Gelumauskienę už tai, kad ji prie savo namo Mažeikiuose (Aušros g. 7) buvo pasistačiusi kryžių (žr. "LKB Kronika" Nr. 19, 21).

E. Gelumauskienei atsiskaičius už mokėti už kryžiaus nuvertimą, Mažeikių rajono Darbo vykdytojo baras Gelumauskienę perdavė liaudies teismui.

Mažeikių rajono liaudies teismui

Ieškovas: Mažeikių raj. darbų vykdytojo baras.

Atsakovas: Gelumauskienė Emilija, Juozo.

Ieškinio suma: 50 rub.

Ieškovo pareiškimas

Sutinkamai su Mažeikių rajono DŽDT vykdomojo komiteto sprendimu Nr. 180 Mažeikių rajono darbų vykdytojo baras 1975 gruodžio 3 prievartos tvarka nugriovė pil. Gelumauskienės Emilijos be projekto pastatytą statinį prie jos gyvenamojo namo, Aušros g. 7, ir už atliktą darbą pateikė jai sąskaitą Nr. 111432, sumoje 50 rublių (už atliktą darbą — nugriauti kryžių). Tačiau pil. Gelumauskienė nesumokėjo. Prašome Mažeikių liaudies teismą išieškoti iš atsakovės Gelumauskienės Darbo vykdomojo baro naudai 50 rub. už atliktus darbus ir teismo išlaidas.

Pasirašo:

Mažeikių raj. DVB

Viršininkas Makota

DVB Buchalteris

parašas neišskaitomas

"Nusikaltėle" E. Gelumauskienė teisė net tris kartus: pirmą kartą teismas vyko kovo 11 d. Senutė atsiskaičius mokėti, nes ji neprašiusi nugriauti kryžių. Byla buvo atidėta iki kovo 23. Gelumauskienė turėjo pristatyti teismui liudininkus, kad buvo nugriautas kryžius, o ne koks kitas statinys.

Balandžio 22 teisme E. Gelumauskienei neleido kalbėti.

— Kas griovė Gelumauskienės kryžių? — paklausė Darbo vykdytojo baro atstovą.

— Mes kryžių nugriauti ėmėme žmonės iš gatvės, nes mūsų darbininkai nėjo, — paaiškino teismui DVB atstovas.

Tikrai, Darbo bare, kuriame dirba apie 400 darbininkų, nė vienas nesutiko griauti kryžių. Tuomet teko paimti iš gatvės girtuoklius.

— Tai kiek jūs sumokėjote už kryžiaus nugriovimą? — vėl paklausė teisėja.

— Sumokėjome 50 rub. — atsakė DVB atstovas.

— Kiek laiko galėjo užsitęsti tas darbas?

— 15-20 minučių, — įsiterpė Gelumauskiene. — Nupiauti kryžių, išgriauti tvorelę, sukapti likusį kryžiaus kamieną daug laiko nereikia.

Gelumauskienei buvo liepta nutilti.

— Tai jūs brangiai mokate už kryžiaus nugriovimą — per penkiolika minučių galima uždirbti 50 rublių. Ateisiu ir aš pas jus į talką, — kalbėjo teisėja.

— O jeigu būtų prašę už kryžiaus nupiovimą 100 rub., ką jūs būtumėte darę?

— Būtume mokėję ir 100 rublių.

Kol kas neaišku, kokią sumą E. Gelumauskienė turės mokėti už kryžiaus išniekinimą.

CENTRINĖ KUNIGŲ ORGANIZACIJA

Išrinkta Pasaulio Lietuvių
Katalikų Kunigų Vienybės
vadovybė

1975 birželio 29-30 Šventųjų

Metų proga lietuviai kunigai, suvažiavę Romon, įsteigė Pasaulio Lietuvių Katalikų Kunigų Vienybę ir pavadė JAV Lietuvių Kunigų Vienybės centro valdybai suredaguoti jos įstatus ir, pasitaikius pirmai progai, sukviesti pasaulio lietuvių kunigų suvažiavimą.

Toks suvažiavimas įvyko Tarptautinio Eucharistinio kongreso metu Philadelphijoje 1976 rugpiūčio 4. Ten buvo galutinai persvarstytas įstatų projektas.

Minėtas suvažiavimas įgaliojo JAV KV centro valdybą pasirūpinti, kad būtų išrinkta PLKKV centro valdyba. Tą įpareigojimą vykdydama, JAV KV centro valdyba kreipėsi į įvairiuose kraštuose esančius organizuotus lietuvių kunigų vienetus ir prašė pasisakyti, kurio krašto lietuvių kunigų sambūris turėtų perimti PLKKV centro valdybos pareigas.

Gauti atsakymai iš JAV, Anglijos, Italijos, Vokietijos, Pietų Amerikos ir Kanados lietuvių kunigų organizuotų sambūrių. Visi pasisako (išskyrus Kanadą), kad PLKKV centro valdyba bent šiuo metu turi būti Kanadoj. Prel. dr. Juozas Tadaraukas išrinktas pirmininku, ir jam duota teisė centro valdybon pasirinkti bent tris narius.

Rinkimo daviniai pranešti Kanados Lietuvių Kunigų Vienybės pirmininkui prel. dr. Juozui Tadaraukui, prašant nedelsiant sudaryti PLKKV centro valdybą.

— Kongresmanas Fr. Annunzio (dem., Ill.) sausio 4 pasiūlė naują rezoliuciją Atstovų Rūmuose. Joje reikalaujama, kad JAV, tęsdamos Latvijos, Lietuvos ir Estijos inkorporavimo nepripažinimo politiką, toliau pripažintų tų respublikų diplomatinis ir konsularinius pareigūnus, kaip teisėtus tų trijų tautų atstovus JAV-se. Antra, įpareigojamas JAV prezidentas per JAV delegaciją Jungt. Tautose daryti reikiamus žygius iškelti Jungt. Tautose prievartinį Latvijos, Lietuvos ir Estijos inkorporavimą į Sov. Sąjungą ir prašyti, kad Jungt. Tautos praveštų investigaciją Baltijos valstybėse, siekiant, kad iš jų būtų atitraukti Sov. Sąjungos kariuomenės daliniai, agentai ir kolonistai, kad išvežtieji gyventojai būtų gražinti laisvėn, kad tose valstybėse būtų pravestas laisvas plebiscitas ir rinkimai Jungt. Tautų priežiūroj, leidžiant žmonėms laisvai išrinkti savo vyriausybę.

— Kun. V. Šarka iš V. Vokietijos parašė laišką L. Brežnevui, Sovietų Sąjungos komunistų partijos gener. sekretoriui, ir paprašė leisti Lietuvoj žodžio bei spaudos laisvę ir švęsti pagrindines religines šventes, sugrąžinti iš ištrėmimo vyskopus J. Steponavičių ir V. Sladkevičių, nepersekioti kunigų už vaikų ir jaunimo mokymą tikėjimo tiesų, leisti religines transliacijas ir knygas. Taip pat prašė leisti lietuviams tėvynėj lankytis ilgiau negu 5 dienas ir sumažinti maitus už dovanų siuntinius.

Maironio lituanistinės mokyklos eglutėj sausio 9 Kultūros Židiny patys mažeikijai vaidintojai. Visi nustebę žiūri, ar tik ne Kalėdų senelis praėjo. Nuotr. L. Tamošaičio

Kas gali padėti Lietuvai?

Mums frūksta ne priešų, o draugų kovoje už tautos laisvę

S. ŠETKUS

Nėra tokios pasaulyje jėgos kuri galėtų, kad ir kaip norėdama, padėti Lietuvai. Sovietų Sąjunga yra tiek stipri, o kitos valstybės tiek silpnos, kad džiaugiasi pačios dar šiaip taip pastovėdamos ant kojų. Gal kada laikai pasikeis, nes jie nuolat keičiasi, tačiau šiuo metu Lietuvai niekas kitas negali daugiau padėti, kaip tik mes patys, jos vaikai.

Galime padėti sumania veikla. Iš anksto gerai suprastu ir vykdomu darbu. Pvz. toks darbas jau yra pradėtas St. Catharines, Ont., mieste gyvenančių lietuvių. Jų idėja buvo įsteigti Sov. Sąjungos pavergtų tautų organizaciją. Įsteigimo darbas buvo paliktas gausioms čia lenkų bei ukrainiečių tautinėms grupėms. Paprastai lenkai ir ukrainiečiai, lenkai ir lietuviai, čekai ir slovakai nesėda prie vieno stalo. Dabar sėdi visi ir mato, kad galima atlikti daug daugiau bendrai, negu paskirai.

Štai skaitome spaudoje, kad jau ir Čikagoje įsisteigė tokia organizacija, pasivadindama centrine. Kai bus ašis, atsiras ir ratas. Taip pat iš VLIKo veiklos žinoma, kad dr. K. J. Valiūnas suėjo į kontaktą su egzilinės Ukrainos vyriausybe, prezidentu M. Lyvycky. Reikia tikėtis, kad jie įtrauks į pasitarimus egzilinę Lenkijos vyriausybę ir kitų pavergtų tautų vyriausius laisvinimo veiksmus.

Jeigu tai bus padaryta, tai be abejonės bus atliktas svarbus politinis žingsnis. Tuo būdu bus pradedamas statyti bendras politinis frontas, be kurio negalima nė svajoti apie išsilaisvinimą iš Sov. Sąjungos jungo. Jau vien pavergtų tautų veiksmų sujungimas prie bendro stalo sustiprintų pavergtųjų viltis ir pakeltų jų dvasią nenusileisti pavergėjui. Juk pavergtųjų skaičius yra didesnis už pavergėjų skaičių.

Tuo būdu prie reikalo pradedama eiti teisingu keliu. Iš vienos pusės organizuojasi eiliniai tautybių žmonės, iš kitos — pradeda kalbėti vyriausi tautybių veiksniai. Tik visi kartu tegali sudaryti jėgą. Sueiti ir pakalbėti neužtenka tik vieną kartą. Reikia įsteigti nuolatinį veiklos organą — tarybą arba komitetą. Toks organas turėtų pačioje pradžioje nurodyti pagrindines gaires. Pvz. atidėti į šalį visas tarpusavio problemas tol, kol pavergtos tautos neišsilaisvins. Tas problemas tegalės išspręsti atsistačiusių valstybių vyriausybės, o ne paskiri žmonės. Pastarieji tuščiais savo

Dailininkas PRANAS DOMSAITIS savo studijoje. Jis gimė Klaipėdos krašte 1880 m. ir mirė Pietų Afrikoje, Cape Town mieste, 1965 metais. Apie jo kūrybą P. Afrikos meno galerija išleido monografiją.

ginčiais tegali tas problemas pagilinti. Antagonizmą tarp tautų didinti reiškia atlikti paslaugą pavergėjui, kurios jis ir nori. O nori jis tas tautas laikyti suksaldytas, nes kitaip negali jas išlaikyti pavergtas visam laikui.

Pavergėjas ne tik skaldo pavergtų tautų jėgas, bet ir stipriai spaudžia tų tautų žmones neveikti prieš jį. Jau vien pasitraukimas iš savo krašto ir negrįžimas į jį yra veiksmas prieš pavergėją. Tik naivumas gali kelti mintį, kad visa tai pavergėjas yra pamiršęs ir kad niekad už tai nebekeršys. Nėra tokio atsitikimo šios sistemos istorijoje. Kartais pradžioje pavergėjas pasirodo užmiršęs visas sąskaitas, kartais net ištiesia draugišką priėmimo ranką, bet tik tam, kad laimėtų jam reikiamą laiką. Pelė iš šios rūšies katės niekad neišsisuka, jeigu ji yra tik pelė. Teroras yra rusiško komunizmo išsilaisvinimo pagrindas. Be to teroro komunizmas negalėtų išsilaisvinti. Kišimas galvos į smėlį to teroro nesumažins, bet padidins. Pačiam kišėjui jis yra žalingas, kaip ir visam laisvės kovos reikalui. Kokia galinga ta Rusija beatrodytų, vistiek ji yra permenka sunaikinti visus savo gausius priešus; nebent šie palenktų savo sprandus kišdami galvas į smėlį.

Nesipeškime savo tarpe ir neįsijaukime priešų kitų pavergtų tautų tarpe. Lietuviams trūksta ne priešų, o draugų. Kad lenkai lenkino mūtų tautą ir tebelenkina jos dalį Vilniaus krašte, yra tiesa, bet tą patį darė ir vokiečiai ir tebedaro rusai. Kad sulenkėjame, surusėjame ar suanglėjame, nevisuomet būna

kalti kitataučiai. Turėtume matyti ir savo kaltės dalį.

Kas kad ir vienas kitas gudas savinasi Vyčio ženklą, Vilnių, Lietuvos istoriją ir pačią Lietuvą? Jie turi tam tikrų sentimentų, atsiradusių po šimtmečių bendro gyvenimo. Laisvuose kraštuose yra laisva spauda. Nėra ko jaudintis, jei kuris gudas nori pasotinti savo tautinės garbės alkį. Kas žino, gal kada vėl visi gyvensime po valstybiniu Lietuvos ženklu? Bus vėl gerai ir lietuviams, ir gudams. Išnykus bendro pavergėjo teroriui, nebus sunku surasti bendrą kalbą ir visus patenkinančius sprendimus. Daug vietos yra Rytų Europoje. Reikia pirmiausia ją išlaisvinti.

Neigiama nuomonė apie žydus tiek yra giliai įleidusi į mus savo šaknis, kad niekad nerandame progos palaikyti žydų reikalų, o gana dažnai surandame jiems visokių priekaištų. Pvz. sakoma, jog žydai valdo Ameriką. Jei sugebėtume, ar mes nevaldytume? Ar geriau būtų, kad Ameriką valdytų rusai?

Žydai yra šiais laikais patys geriausi kovotojai prieš rusų imperializmą ir todėl jie tikrai gali būti mūsų draugai. Tokia pažiūra greitai pašalintų ir dabartinį žydų nusistatymą prieš mus. St. Catharines miesto žydų rabinas Israel Feinberg jau kelis kartus dalyvavo lietuvių minėjimuose. 1974 m. Vasario 16 proga prie kanadiečių paminklo jis labai ryžtingai ir viešai reikalavo atstatyti Lietuvos nepriklausomybę, girdint visiems šio krašto žymiausiems kanadiečiams. Dėlto šioje bendruomenėje lietuviai laikosi ne tik korektiškai žydų atžvilgiu, bet ir

juos užtaria anglų spaudoje, kaip ir arabus — jų brolius, kuriuos atsidėję kiršina tie patys rusai, be kurių intrigų arabai ir žydai seniai būtų suradę bendrą kalbą.

Ką rašo ar sako kuris paskiras žydas laisvo žodžio kraštuose, nieko nereiškia. Juo labiau, kad šie ekstremistai kaltina visą mūsų tautą. Niekas ir niekad visos tautos negali apkaltinti. Net rusai karo metu buvo pakankamai gudrūs nekaltinti visos vokiečių tautos, bet tik Hitlerį ir jo pasekėjus.

Ir mes žydų tautos nekaltiname ir jai nepriekaištaujame. Draugiškai nusiteikęs Izraelis galėtų ir privalėtų šiais laikais Lietuvai daug padėti, nes žydai ir lietuviai per ilgus amžius, palyginti, gerai sugyveno ir dar gali sugyventi. Istorijos ratas niekad nesustoja sukęsis.

Taigi, padėkime Lietuvai pirmiausia mes patys jį ieškodami jai draugų, o ne priešų. Tam pradėti tereikia draugiškos ir taikios dvasios. Dar yra ir daugiau būdų padėti Lietuvai. Ir apie juos dar galima būtų tiek prirašyti, bet tai, kas čia suminėta, yra svarbiausia. Amerika turi seną posakį: "Padėsime tiems, kas sau padeda". Tad kol laikas, užsitarnaukime tos pagalbos.

T. Ž.

TRŪKSTA BAŽNYČIŲ

Kardinolas Steponas Višinskis, kalbėdamas Zalesie parapijos, Varšuvos arkivyskupijoje, įsteigimo dvidešimt penkerių metų sukakties iškilmėse, vėl iškėlė naujų bažnyčių trūkumą Lenkijoje. Zalesie parapija, nors buvo įsteigta prieš 25-rius metus, vis dar neturi savo bažnyčios: pamaldos tikintiesiems tebevyksta laikinai pastatytose medinėse patalpose. Krašto valdžia iki šiol vis dar nedavė leidimo naujai bažnyčiai pastatyti. Panašioje padėtyje, pažymėjo kardinolas, yra ir daug kitų Lenkijos parapijų. Vien Varšuvos arkivyskupijoje trūksta daugiau negu šimto naujų bažnyčių, ir tikintieji, ypač gyvenantieji naujuose miestų kvartaluose, yra dažnai priversti dalyvauti Mišiose po atviru dangum. Tokia padėtis, pažymėjo kardinolas Višinskis, skaudžiai įžeidžia lenkų tikinčiųjų jausmus. Ji yra nepriimtina ypač tokiam katalikiškame krašte, kaip Lenkija. Kardinolas Višinskis paragino krašto valdžią labiau atsižvelgti į tikinčiųjų reikalavimus.

TIESA IR GYVENIMAS

SU JUMIS VISA TAUTA!

(AUŠRA NR. 3)

Nijole, Liudai,

Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikoj perskaičiau, kad Gulago archipelagas gavo dar vieną Lietuvos laisvės kovų auką — Tave, Nijole. Rašau ir Tavo, Liudai, malonės prašymą Leonidui Brežnevui.

Rašau ir Jūsų kalinimo vietos adresus, kurių baisenybes slepia užšifruoti numeriai — “385/10” bei “385/3-4”. Nekalti numeriai. Jie nebylūs, bežadžiai tiems, kurie nėra buvę Potmoj — 2, kurie negirdėjo “Stalino” ratų dundesio, kai jie rieda nuo Potmos į šiaurę Temnikų link. Ten abiejose geležinkelio pusėse Mordavijos miškai. Lieknos raudonos pušys savo viršūnėmis siekia dangų; savo šakomis slepia tūkstančių žmonių kaulus, o skarotomis šakomis maskuoja dar ir šiandien teberiogsančius niūrius lagerių barakus, apraizgytus spygliuotų vielų užtvaramis.

Bokšteliai... bokšteliai... bokšteliai...

Antai prie pat geležinkelio linijos bokštelis! Tartum iš baisios pasakos išlindęs milžinas, puola pravažiuojantį traukinį. “385/5” Gulago sala. Antai “specas”! Visų kankinių gerai žinomas ir “dešimtu” vadinamas. Baltuoja baltas barakas ant molduobės krašto. Baltas pravažiuojantiems pro šalį. Bet tie, kurie ten pabuvojo, neužmirš to ilgo koridoriaus, mažyčių kamerų ir keturių karcerių, kur ant grindų, ant sienų, ant grotų, ant plieninių aštriom briaunom nugalastų apirankių ir ant brezentinių tramdomųjų baltinių — “rubaškų” sukrešęs kraujas laikas nuo laiko nuplaunamas šiltu garuojančiu krauju. Tai “385/10”! Žinau, Liuduk, tą prakeiktą duobę, kurioje Tu šiandien įmestas po 15 metų trukusių ankstesnių kančių. Kaip šiandien, pamenu: tamsus, drėgnas barakas... Pelėsiams, puvėsiams dvokiančiame kampe matyti kamrapalata: ant blakėmis nutraiskintų gultų eilę metų Tu gulėjai akmeniniame gipso guoly su skaudančiu, per tardymus pažeistu nugarkauliu. Daugelis netikėjom, kad Tu, paprastas Žemaitijos sūnus, taip ilgai grumsiesi su mirtim. Bet, kaip pasirodo, Tavo tikėjimas Dievu ir laisvės troškulys — stipresnis už tų sužvėrėjusių prižiūrėtojų,

režimo viršininkų ir kitų budelių tikslą. Jiem nepavyko nutraukti Tavo silpno gyvybės siūlo, kad dar vieno kankinio kaulais suramstyti griūnančią XX-ojo amžiaus barbarų tvirtovę. Tu dar gyvas!

Žinau, dar daug ten gyvų. Vieni savo nelaisvės metus skaičiuoja koncentracijos stovyklose ir kalėjimuose jau metų dešimtukai; kiti vos pradeda savo katorginį gyvenimą. Tau, Liudai, ir kitiems, kurie iki šiol ištvėrėte tą baisų Gulago pragarą, ir tiems, kurie dar tik pradeda sunkią kalinio dalužę, ir tiems, kurie šiandien dar kovoja, trokšdami gyventi taikoj ir laisvėj, o rytoj gal pateks už grotų, prisiekiu: iki pergalės arba iki paskutinio atodūsio kovosiu už laisvę ir už Jūsų, broliai ir seserys, greitesnį sugrįžimą Tėvynėn.

Tad ir Tu, brangi sesute Nijole, naujai pradėjusi savo kančių kelią, tą priesaiką priimk kaip lietuvišką sveikinimą nuo buvusio seno kalinio. Priimk už Tavo pasiaukojantį darbą kovoj už laisvę, už Tavo didvyrišką žodį iš teismo salės į rūstų pasaulį. Priimk iš katorgininko širdies.

Kai perskaičiau šifruotą “385/3-4”, prieš akis šmėkstelėjo Barašovo stotelė: geltonas smėlis perone prieš lagerio vartus, aplaistytas krauju iš lagerio pabėgusių lietuvių jaunuolių... Vienas prisikėlė iš sušaudytųjų su perversa krūtine ir kulkos nutraukta ranka. Kadangi budelių rankose dar tebėra mirtim dvokią automatai, tai neminėsiu to nekaltai šaudyto ir stebuklingai iš mirties ištrūkusio vaiko vardo. Pastebėsiu tik tiek, kad ne vienas aš, o daug daug kas prisiminimuose regim tuos takus, kur šiandien Tau tenka minti; tuos topolius, kurių šakos už mirties linijos slepia Mordavijos lagerį, centrinę ligoninę, užšifruotą “385/3-4” ir ten... ten zonos kampe spec. izoliatorių, “durdonu” vadinamą. Ten sveikiausią protingą žmogeliuką “auklėjamoji mašina” baltais chalatais prisidengusių sadistų rankomis padaro tikrai psichikai nepagydomu ligoniu, o tuo pačiu ir politiškai nepavojingu...

Pamenu ir tai, kad ten toliau, kur geležinkelis nubėga per pušynus į šiaurę, kaip legenda, iš kalinių lūpų į lūpas eina šiurpūs pasakojimai apie “Tamnikojskij monastyr”. Ten dar prieš

Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijos suvažiavime Detroite lapkričio 24-28 vyko ir akademijos leidinių bei narių raštų paroda. Parodą atidarant kaspina kerpą akademijos pirmininkas prof. dr. kun. Antanas Liuima, SJ. Toliau matyti Rita Gariauskaitė ir prof. dr. Justinas Pikūnas. Nuotr. Jono Urbono

NIJOLĖ SADŪNAITĖ RAŠO IŠ SIBIRO VERGIJOS

Iš Lietuvos K.B. Kronikos Nr. 23

“Dėkinga tiems, kurių pastangomis aš čia patekau. Daug ką sužinojau, daug ką patyriau, ir viskas tik į naudą. Juk Gerasis Dievas geriausiai žino, ko man reikia”...

-o-

“Už šešių dienų bus pusė metų, kaip išvežė iš Vilniaus, o atrodo, visa tai buvo taip neseniai, tarsi vakar. Ir viskas stovi akyse — mano “garbės” palyda, mano likimo draugai, kurių buvo daug (jie visi kriminalis-

mus pabuvojusiuju baltuoja kaukolės sušaudytų ir net neužkastų, arba vilkų ir lapių iš broliškų duobių išvilktųjų.

Viską pamenu. Menu su šimtais draugų. O todėl Jum visiems, esantiems tame baisiame Gulago pragare, šaukiu: Jūs neužmiršite! Su Jumis visa lietuvių tauta! Tėvynės laisvės trokštančiomis širdimis, ginkluoti teisybės žodžiais, mes žengiam žūtbūtinę kovą už žmogaus teisių deklaracijos įgyvendinimą.

Stiprybės! Dievas neapleis! Tikėkite Tiesos, Taikos ir Laisvės Pergalę! Senolis (Elta)

tai), o aš tik viena — politinė kalinė; paskutinis atsisveikinimo žvilgsnis į miestą, tiksliau į peroną ir visa kelionės romantika, kuri neaprašoma — ją reikia pačiam išgyventi, kad galėtum pajusti gyvenimą ir suprasti meilės reikalingumą ir vertę. Man yra galimybė tą romantiką išgyventi dar kartą, — kai veš į ištrėmimą. O Tu gali man tik pavydėti, nors to nereikia — visa tai ne tavo sveikatos žmonėms.

Ir kaip gera, kad mūsų gyvenimo laivelį vairuoja gerojo Tėvo ranka. Kai Jis prie vairo — niekas nebaisu. Tada, nežiūrint, kaip sunku bebūtų gyvenime, mokėsi kovoti ir mylėti. Ir galiu pasakyti, kad 1975-ji metai praskriejo kaip akimirka, bet jie — mano džiaugsmas. Ačiū Gerajam Dievui už juos”.

-o-

“Mūsų ceche labai daug dulkių nėra, nors medžiaga, iš kurios siuvame pirštines, dulka stiklo dulkėmis. Darbas varginantis savo monotoniškumu, o dar prisideda dažni mašinos gedimai — reikia kantrybės.

Pasaulio lietuvių jaunimas veikia

★ PLJS valdybos vicepirmininkas informacijos reikalams Almis Kuo- las yra sudaręs informacijos telkėjų kadra įvairiuose kraštuose. Informacijos telkėjai praneša kas mėnesį PLJS valdybai kas vyksta jaunimo sąjungos veikloje atitinkamame krašte. Šios žinios perteikiamos visiems kraštams per mėnesinį PLJS valdybos informacijos biuletinį. Pastarasis siunčiamas visų kraštų LJS valdyboms ir visiems lietuvių laikraščiams laisvajame pasaulyje.

★ PLJS oficialus adresas: PLJS, 1573 Bloor St. West, Toronto, Ont., Canada, M6P 1A6.

★ Kolumbijoje LJS valdybą sudaro: Kęstutis Slotkus, V. Vileikis, N. Vileikytė, G. Gaurisaitė ir A. Venclauskaitė. Jie leidžia lietuvių ir ispanų kalbomis lietuviškos jaunimo veiklos laikraštėlį. Redaguoja K. Slotkus. Planuojama jaunimo stovykla sausio mėnesį, kuri pradėtų jaunimą ruošti lituanistikos kursam, numatomi 1977 m. birželio mėn.

★ Australijoje LJS valdybą sudaro: B. Prašmutaitė, pirm., P. Sadauskaitė, J. Sadauskas, V. Araitė ir V. Žilinskas. Rugsėjyje įvyko III PLJ kongreso atstovų suvažiavimas, kurio tikslas buvo sudaryti Australijos Jaunimo Sąjungos statutą. Suvažiavimo proga Melburno L. Namuose įvyko kongreso suvenyrų bei foto paroda. Buvo rodomas Gedimino Slatkaus paruoštas III PLJK filmas. Rugsėjo mėnesį buvo surengti šokiai lietuviškam jaunimui ir Tautos šventės minėjimas. Australijos Lietuvių Dienų metu šaukiamas

Australijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos suvažiavimas (Kalėdų metu).

★ Argentinoje LJS valdybą sudaro Nelidos Burbaitės vadovaujama grupė, kuri rugsėjo 18 Buenos Airese suruošė pavasario balių, prisistatė Argentinos lietuvių visuomenei. Programą atliko per kongresą girdėtas "Žibučių" oktetas, Lietuvių Centro šokių ansamblis, dainininkė bei gitaristė Adriana Jocyte. Lapkričio 13-24 d. įvyko jaunimo stovykla "Villa Maristoje", kur buvo ir kongreso stovykla.

★ Urugvajuje jaunimas, vadovaujamas Inės Kamandulytės ir Aldo Basanta Meškerevičiaus, rūpinasi jaunimo salės (bustinės) pertvarkymo reikalais. Ruošiamasi jaunimo būstinės atidarymo iškilmei.

★ PLJS naujoji vinjetė, suprojektuota Australijoje, dabar puošia visus PLJS laiškus bei vokus.

★ PLJS Ryšių Centras rūpinasi kas vasarą rengiamom lituanistinėm savaitėm, už kurių lankymą galima gauti Kent State universiteto užskaitas. Trečioji savaitė buvo surengta praėjusią vasarą Clintone, Ohio. Dalyvavo 31 stovyklautojas ir 6 lektoriai. (Šiuo metu rūpinamasi radimu naujos finansiškai prieinamesnės vietos). Dalyvavo keli ir iš kitų kraštų — Eugenija Bacevičienė iš Sao Paulo, Algis Milvydas iš Australijos. Tikimasi, kad sudarius palankias sąlygas, ateityje galės dalyvauti ir daugiau jaunimo iš kitų kraštų.

★ Lituanistikos reikalams vicepirm. Kristina Parėštytė, bendradar-

biaudama su PLB vicepirm. švietimui p. Kavaliūnu, rūpinasi stovyklinės medžiagos siuntimu iš Š. Amerikos stovyklų bei kursų į kitus kraštus. Ji taip pat stengiasi išpildyti prašymus parūpinti lietuviškų knygų. Tikimasi ateityje paruošti kursus lietuvių kalba, kurios galima būtų imti korespondenciniu būdu — laiškais, vadovėliai, kasetėmis.

★ PLJS valdybos talkininkai. Vaida Kuprevičiūtė įėjo PLJS valdybon ir rūpinasi parengimų reikalais. Viktoras Nakas iš Detroito talkins politinės veiklos srityje.

★ Ketvirtojo jaunimo kongreso rengėjų komitetą jau pradėjo organizuoti komiteto pirm. Andrius Šmitas. Pasitarimas su PLJS valdybos pirm. Gabija Juozapavičiūte įvyko 1976 m. vasarą Vasario 16 gimnazijoje. Taip pat sekančio kongreso reikalais kalbėtasi su lietuvišiais iš visos Europos kraštų per Europos Lietuvių Studijų Savaitę Prancūzijoje. Entuziazmas didelis, tačiau jau dabar numatomi finansiniai sunkumai, nes Europoje pragyvenimas bei patalpų kainos yra be galo augštos. Šiuo metu tiriamos galimybės kongreso dalį rengti Anglijoje, kur kol kas viskas pigiau. Vokietijos komitetas labai laukia pasisakymų bei siūlymų kongreso reikalais. Rašyti: Andrius Šmitas, Annabergerstr. 400, 53 Bonn-Bad Godesberg, West Germany.

★ Svečiai iš kitų kraštų. Bendradarbiavimo tarp kraštų projektas praėjusią vasarą susilaukė didžiausio dėmesio. Daugiausia jaunimo atvyko iš P. Amerikos. PLJS valdybos vicepirm. Dainorai Juozapavičiūtei teko planuoti jų keliones, susitiki-

mus su jaunimu, organizuoti finansinę paramą. Iš Venecuelos atvyko Dalia Šulcaitė; iš Brazilijos — Nilza Guzikauskaitė, Beatricė Bacevičiūtė, Eugenija Bacevičienė, Robertas Saldys; iš Australijos — Algis Milvydas; iš Argentinos — Jonas Kunca. Šokių šventėje Čikagoje susitakta su Venecuelos LJS pirmininku Aru Mažeika ir kitais LJS nariais iš Caracas ir apylinkių. Atvykusieji iš Venecuelos ir Brazilijos dalyvavo Š. Amerikos jaunimo stovyklose — skautų, ateitininkų, lituanistinėse savaitėse, mokytojų savaitėje Dainavoje ir Neringoje. Jiems buvo sudarytos sąlygos susipažinti su mūsų jaunimu, vadovavimu, organizavimu. Tai projektas, kuris finansiškai PLJ Sąjungai yra brangiausias, bet vienas iš svarbiausių. Matomos pasekmės iš kaskart dažniau rengiamų lietuviškų stovyklų bei kursų kituose kraštuose.

★ PLJS valdybos pastangomis buvo surengtas Violetos Rakauskaitės-Landienės iš Vokietijos koncertas Toronte. Sausio-vasario mėnesiais Š. Amerikoje koncertuos Adriana Jocyte iš Argentinos. Jau pradėta organizuoti jos koncertus įvairiose lietuvių kolonijose. PLJS siekia supažindinti lietuvišką visuomenę su jaunais talentais, ne tiktai siunčiant juos iš Š. Amerikos kitur, bet ir talentais, pakviestais į Š. Ameriką.

★ Politinės jaunimo veiklos srityje pradėta rimtai veikti. Bendraraštį, pavadintą "Gedimino Stulpai" leidžia Algimantas Čepas, kuriame pateikiama veiklai reikalinga informacija. Pradėta rūpintis peticijos įteikimu Jungtinėms Tautoms, parama politiniams kaliniams laiškais bei siuntiniais Lietuvon. Šioje srityje ypatingai talkinti sutiko Viktoras Nakas iš Detroito. Planuojama ateityje surengti jaunimo politinės veiklos konferenciją.

PLJS valdyba

T. Ž.

Mechanikas ateina ne kas dieną, dažnai tenka laukti, kol pataisys, o norma mūsų nelaukia... (Reikia pasiūti per dieną 70 porų pirštinių.)"

-o-

"Kovo 3 d. grįžau iš ligoninės. Pagaliau, atrodo, atsistosiu ant kojų. Jūsų diagnozė teisingiausia — didelis nusilpimas.

Mano "atostogos" tęsiasi ilgokai: kai spalio 18 jas pradėjau, tai lapkričio mėn. dirbau tik 6 dienas, gruodį praleidau ligoninėje ir tik jo pabaigoje siuvau 4 dienas. Sausio mėnesį padalinau per pusę — pusę dirbau, o kitą pusę ne. Vasaris ligoninėje ir kovo trys pirmosios dienos. Dabar siuvu pamažu, su pertraukomis, pajutusi silpnumą, išėinu į kiemą pasidžiaugti grynu oru, saule. Normą padarau, nes dirbame viena pamaina. Siūti galiu pradėti 6 val. ryto, o baigti 22 val. Taip, kad kol kas viskas sekasi puikiai. Visi mane myli, ir aš stengiuosi tuo pačiu atsilyginti. Esu laiminga ir patenkinta".

-o-

"Pas mus daug senučių ir ligonių, todėl džiaugiuosi, kad mane atvežė pagal mano pašaukimą — slaugyti ir mylėti. Ir

nors labai Jūsų ir Lietuvos išsiilgau, sunku bus iš čia išvažiuoti, gaila bus palikti žmones, kurie man tapo labai artimi ir brangūs. Bet juk mumis visais labiausiai rūpinasi Gerasis Dievas"...

-o-

"Laiškus gaunu ne tik nuo pažįstamų, bet ir nuo tų, kurių niekada nebuvau sutikusi. Žmonių noras padėti kuo kas gali taip jaudina.

"Dešimt mergaičių iš Kauno rašo: "Mes esame su Jumis ir užtariame Jūsų reikalus pas Dievą. Nepalūžkite! Viską, kas žemiška, pakelia didelės dvasios žmonės. Geriausi linkėjimai nuo tautos!"

-o-

Nežiūrint sunkiausių lagerio gyvenimo sąlygų, Nijolės laišakai pilni giedrios nuotaikos, persunkti meile ir didžiausiu susirūpinimu namiškiais ir visais kitais. Savo vargais, sunkumais, menku lagerio maistu Nijolė niekada nesiskundžia, — atvirkščiai — džiaugiasi viskuo, ką jai duoda Gerasis Dievas. Prašo tik vieno — maldų!

Klevelando "Grandinėlis" iškilusis šokėjas G. Neimanas atlieka liaudies šokį "Gaidys" Nuotr. J. Garlos

MŪSU LIETUVA Ilgiesiems

BC

MANO KATINĖLIS

Aš turėjau katinėlį,
šveinų, mažą, gražutėlį.
Ir mylėjau jį labai.

Jis turėjo dvi ausytes,
Mažą nosį, uodegytę,
Mėlynas akis ir
Aštrius, aštrius dantis.

Murkis mėgo žaist labai.
Aš pasiilgstu jo dažnai,
Nes pradingo jis seniai.

Diana Kiliūtė,
K. Donelaičio li. m-los V sk
mokinė.

KODEL ŽMOGUS YRA ŽMOGUS, O BEŽDŽIONĖ YRA BEŽDŽIONĖ

Seniai, labai seniai, nebuvo nei pasaulio, nei žmonių, bet buvo milijonai labai keistų sutvėrimų, kurie vadinosi baltukai. Jie atrodė kaip maži, balti sviedinukai, kurie mokėjo kalbėti. Dievulis sakydavo, kad kokią dieną Jis iš tų baltukų padarys žmones, gyvulius, o iš didžiausio padarys žemę, ant kurios visi gyvens. Pagaliau Dievas nustatė dieną. Jis nutarė išskirstyti, kurie baltukai bus žmonės ir kurie bus gyvuliai. Kai viskas buvo sutvarkyta, šimtas baltukų, kurie buvo paskirti būti gyvuliais, pradėjo atsikalbinėti. Kai kurie gyvuliniai baltukai sakė:

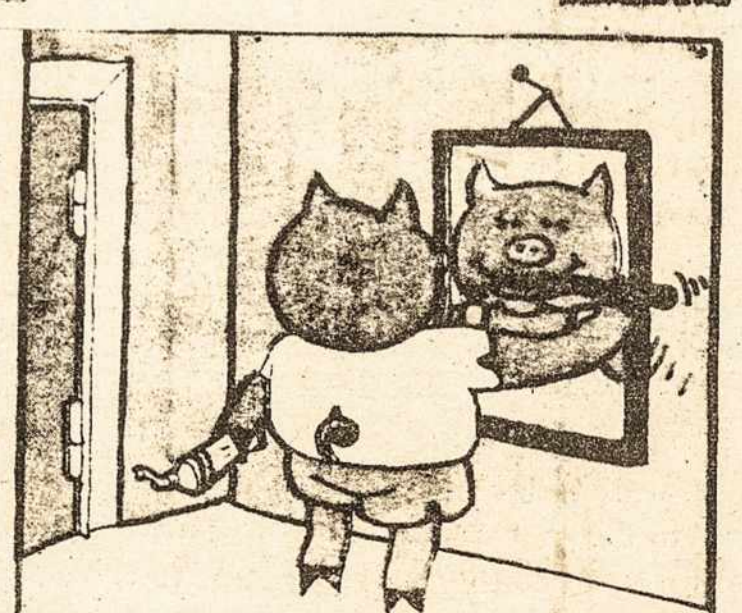
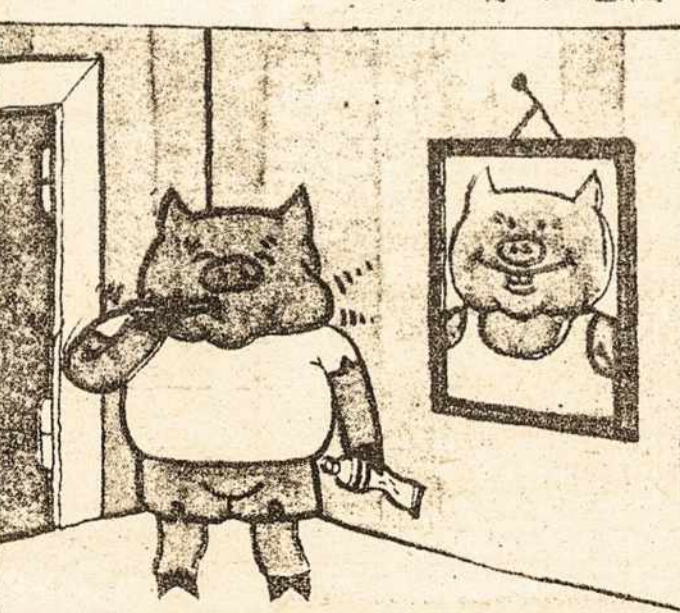
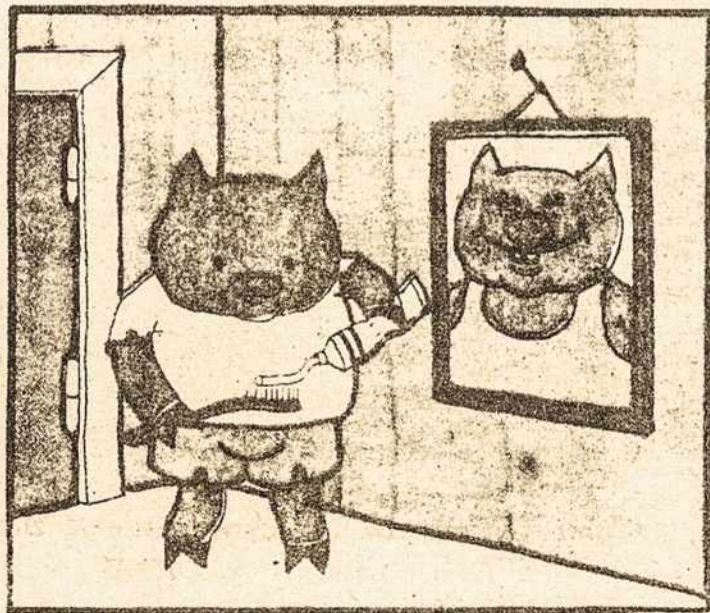
— Mes irgi norime tapti žmonėmis.

Kiti gyvuliai sakė:

— Dieve, negerai mus paskirstei.

Dievas tarė:

PARŠIUKO ČIUKO NUOTYKIAI
Vitalijaus SUCHOCKIO pieš.

Martynas VAINILAITIS

BRIEDIS

SUKLUSO BRIEDIS —
KOKSAI ORUMAS! —
ANT VIENO RAGO
SAULUTĖS RŪMAS.

ANT KITO RAGO
DANGAUS ŽYDRUMAS.
SUKLUSO BRIEDIS —
KOKSAI ORUMAS!

— Aš viską sutversiu, o jūs nusiraminkite.

Bet jie vistiek buvo nepatenkinti. Dievas nutarė dar pagalvoti. Kitą dieną Dievas nutarė, kad tie, kurie būtų buvę žmonės, bus gyvuliai, o kurie turėjo būti gyvuliai, bus žmonės. Bet baltukai to nesuprato ir vėl ėmė protestuoti. Dievas labai supyko ir pavertė žmones žmonėmis. Tada baisus dalykas atsitiko. Jis padarė klaidą ir pusę gyvulinių baltukų pavirto į keistą sutvėrimą, kuris atrodė pusiau kaip žmogus ir pusiau kaip gyvulys. Tai buvo beždžionės.

Audrė Budrytė,
Dariaus Girėno li. m-los 1 sk.
mokinė.

GENYS

Detroito "žiburio" li. m-la

"Skambutis"

MŪSŲ ŽINIOS

MIRÉ ŠVIESUS LIETUVIS

Šių metų vasario 8 d. ankstų rytą ligoninėje mirė a.a. JONAS DIMŠA, tik 4 dienas begyvenęs po širdies smūgio. Bet mirė sulaukęs jau beveik 79 metų amžiaus. Kilimo jis buvo iš Kauno apskrities. Anksti atvykęs į Braziliją dirbo čia įvairius darbus. Paskui gavo bilietų pardavėjo (guarda) vietą São Paulo tramvajų kompanijoje. Savo taupumu ir sumanumu pasistatė keletą namų, gerai prasi-gyveno.

Tai buvo tikras šviesus susipratęs lietuvis. Buvo Lietuvos kariuomenės karys, savanoris. Dalyvavo São Paulo lietuvių įvairiose draugijose, sambūriuose. Priklausė Braz. Lietuvių Bendruomenei, uoliai mokėjo solidarumo mokesť stipriai rėmė jos šalpos sekciją ir keletą metų buvo BLB-nės išdininkas.

Taip pat labai rėmė lietuvišką reikalą, spaudą. Eilę metų buvo savaitraščio „Mūsų Lietuva“ garbės leidėjas ir kas savaitę padėjo trečiadieniais paruošti jo išsiuntinimą. Dar prieš pat mirtį paskyrė 300 kr. pasiųsti lietuviui misionieriui saleziečiui kun. Bėkštai, dirbančiam Amazonės srityje.

Buvo sąmoningas lietuvis katalikas. Skaitydavo katalikišką spaudą, uoliai praktikuodavo savo katalikišką tikėjimą. Labai daug padėjo savo auka ir darbu Šv. Kazimiero lietuvių parapijai ir jos kunigams, keletą metų net kaip koks zakristijonas, kaip Maldos Apaštaltavimo narys.

Mėgo lietuvišką dainą, giesmę. Priklausė ir „Aušros“ chorui ir jį visada rėmė. Chore repeticijose susipažino su Veronika Simanavičiene. Vedė tad 2-ą kartą būdamas 74 metų amžiaus. Vedybos buvo labai laimingos. Viename laiške jis rašė: kad nesitikėjęs 2-se vedybose būti taip laimingas.

Tikrai amžinos atminties Jonas Dimša buvo labai malonus, visiems padedęs, patarnaujęs žmogus. Visiems kaimynams, visiems lietuviams mielai jis pagelbėdavo, įvairius dalykus sutaisydavo, reikaluose padėdavo, juos lankydavo. Todėl su juo atsiveikinti ir palydėti į Ceramica kapus (São Caetano) atėjo daug žmonių.

Žemėje patyręs tiek vargo, rūpesčių, darbų, bet ir tyro džiaugsmo, laimės, danguje tepatiria amžinąją laimę!

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė
mirus jos ilgamečiui nariui ir buvusiam B-nės išdininkui,
JONUI DIMŠAI,
velionies žmonai Veronikai ir šeimai reiškia nuoširdžią užuojautą.

Algimantas Saldys
BLB-nės valdybos p-kas

Širdingą padėką reiškia visiems mieliems draugams, draugėms, tautiečiams, pažįstamiems ir Tėvams Jėzuitams, dalyvavusiems a.a. mano vyro JONO DIMŠOS šermenyse, laidotuvėse, padėjusiems ir šią skaudžią valandą, užuojautą pareiškusiems.

Velionies našlė Veronika

M I Š I O S

už a.a. VERONIKOS RUZGIENĖS VELE V. Zelinos bažnyčioj šeštadienį, vasario (fevereiro) 26 dieną, 19,30 val. Užprašo dukté Domicélė ir brolienė.

Užsisakykite ir paremkite

MŪSŲ LIETUVA

1977 metams

METINĖ PRENUMERATA: Cr. 105,00

GARBĖS LEIDĖJAS: Cr. 500,00

SPAUDA

yra pati svarbiausia priemonė lietuvių bei palaikyti visuomenę ir šeimoj.
Paremk ją savo auka.

DĖMĖSIO

Sekantis ML numeris bus skirtas Nepriklausomybės šventei paminėti. Bus dvigubas (vasario 24 – kovo 3 d.). Ir išeis kiek vėliau.

“NEMUNAS” URUGVAJUJE šeštadienį Sausio 29, Urugvajaus Liet. Kult. Draugijos salėje buvo liet. tautinių šokių šventė, kurios programą išpildė Brazilijos S. Paulo liet. jaunimo ansamblis, „Nemunas“, vadovaujamas Jono Lukoševičiaus ir Urugvajaus „Ažuolynas“, vadovaujamas Stefos Štendelytės. „Ažuolynui“ akordeonu griežė Albertas Siniauskas. „Nemuno“ šokius įrašė į juostelę jų akordeonistas Renaldas Putvinskas. Toj šventėj dalyvių buvo pilna salė.

Gražiausias šokis iš visų buvo Landytinis, kurį šoko „Nemuno“ merginos ir „Ažuolyno“ vaikinai. Kas tą kombinaciją sugalvojo, turėjo gerą nujautimą Šokėjai stengėsi pralenkti vienas kitą ir kitam užimponuoti savo grakštumu ir miklumu. Merginos stengėsi pasirodyti namiškiams vaikinams, o vaikinai viešnioms merginoms. Vieni nei braziliečiai, urugvajiečiai nebutų sušokę taip puikiai tą šokį, taip šiltai, meniškai ir vikriai.

Be abejo, žiūrovai lygino abiejų grupių taut. šokių stilių, diskutavo kurių drabužiai gražesni ir t. t. Tai yra visai natūralu, kad ne visų skoniai yra vienodi. Juk ir pelėdai savo vaikai yra patys gražiausi.

Tos šventės svarbiausioji ir reikšmingiausioji pusė yra bendradarbiavimas tarp dviejų kaimyninių kolonijų jaunimo, pasikeitimas meninėm pajėgom, jaunimo susipažinimo ir tarpresnio susidraugavimo.

Tas tikslas, atrodo, buvo pasiektas. Mūsų sprendimu, iki šiol nebuvo pasiekta tokio draugiškumo tarp abiejų kolonijų jaunimo, kaip šį kartą. Tą liudija ir abiejų grupių praleistos kartu kelios dienos ir niekad nebuvo tiek palydovų išleidžiant svečius, kaip šį kartą. Nežiūrint smarkaus lietaus, didelis būrys Urugv. liet. jaunimo išlydėjo „Nemuną“ į Argentiną praėjusį antradienį.

Dėkojame Jonui Lukoševičiui, kuris, nežiūrint įvairių sunkenybių – keletas geriausių šokėjų ir jų akordeonistas dėl darbo ar studijų negalėjo važiuoti į Urugvajų – suorganizavo tą kelionę. Dėkojame toms šeimoms, kurios priglaudė pas save nemuniečius ir jais nuoširdžiai rūpinosi, juos globojo. Džiaugiamės mūsų ažuolyniečiais – jaunimu, kuris gal ir turi savo klaidų, – o kas jų neturi? – parodė didelį draugiškumą priimant ir išleidžiant svečius ir juos rūpestingai globojant.

„Nemunas“ padarė gražų gestą Pamatė U.L.K.Drg. Kėdžių vaėjus lentą, sumokėjo 80 p. – keturias kėdes „Nemunas“ grįžta iš Argentinos į namus per Montevideo TTL omnibusų kompanija – linija vasario 14, 22 val.

Biuletenis, Žinios 6/02/77

UŽSIMOKĖJO ML

Po 105 kr. Urš. Gaulienė, Kaz. Gaulia, Rom. Gaulia, Aleks. Suveizda.

Po 110 kr. Jon. Makuševičius, Jonas Silickas (tėvas), Pr. Satkūnas, Sofija Pilipavičienė, Mot. Sėjūnas.

Po 120 kr. Mirna Braslauskas Gaigalas, Lionginas Gaigalas. Po 130 kr. Sylvania Mesquita (užm. J. Rimša), Alfonsas Lisauskas.

150 kr. Lilian Streitaitis
Po 200 kr. Jon. Šermukšniš, Ant. Gaulia, Monika Baranauskas
220 kr. Ar. Steponaitis (už 1976-77)

500 kr. Inž. Kaz. Audenis, Flia. Šlikta)

605 kr. Aleks. Bumblys
232,50 kr. Irenė Šimonytė Baileišienė

77,50 kr. Kaz. Merkys
100 kr. Marijona Savickaitė
Visiems prenumeratoriams ir rėmėjams nuoširdus AČIŪ.

ML administratorius

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS. PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS. MINI-SOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.817

C. E. C. 00.303.999/801

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

DĒKINGUMAS – TAI JAUSMAS, KURS KLESTI TIK KILNIOSE IR TVIRTOSE ASMENYBĖSE. Sugedusieji ir silpnieji visada yra nedėkingi.

J. Castellanos

Pakvietimų kaina:
– Suaugusiems – 50,00 kr.
– Lietuviškam veikime dalyvuojančiam jaunimui ir vaikams iki 14 metų – 30,00 kr.

– Priėmimo mokyklinio amžiaus vaikams veltui, jei atvyks kartu su tėvais.

Parengimo pelnas bus įteiktas tėvams Jėzuitams, kaip išleistuvių dovana.

Pakvietimus galima gauti V. Zelinos klebonijoje, pas T.T. Saleziečius ir pas platintojus.

Rengėjai

TĒVŲ JĒZUITŲ IŠLEISTUVĖS

Atsisveikinimo vakarienė įvyks vasario 27 dieną, 18 val. (tuoj po Vasario 16 minėjimo) Jaunimo namuose.

Visi norintieji pareikšti Tėvams Jėzuitams padėką už gausius jų patarnavimus ir su jais atsisveikinti kviečiami atvykti į išleistuves.

Pakvietimus įsigyti iš anksto, iki vasario 20 dienos.

nutarė senelių namų statybai paaukoti 50.000 plytų.

Nuoširdus ačiū!

Baigiamas sklypu planavimas. Tariamasi su matininku. Netrukus sklypai bus įteikti savininkams.

KONKURSAS LIETUVIŠKOS SODYBOS VARDUI IŠRINKTI

Paskutiniam savo posėdyje lietuviškos sodybos komisija nutarė paskelbti konkursą sodybos vardui išrinkti.

Sąlygos: Vardas turi būti lietuviškas, prasmingas ir nesunkiai ištariamas braziliskai. Gali būti esantis vietovardis arba sugalvotas, bet tinkamas būti vietovardžiu. Negalima siūlyti vardo, kuriuo jau vadinasi kur nors esanti lietuviška stovykla.

Siūlyti gali visi. Prie kiekvieno siūlomo vardo reikia prijungti dešimties kruzeirų auką sodybos naudai. Pasiūlymus galima siųsti paštu šiuo antrašu:

KONKURSUI, Caixa Postal 4118, São Paulo, Capital, ar įteikti Mūsų Lietuvos redakcijoje ar V. Zelinos klebonijoje. Konkurso terminas kovo mėnesio 31 dieną.

Vardui išrinkti bus sudaryta komisija. Konkursą laimėjęs gaus 500,00 kruzeirų premiją.

Komisijos vardu
Kun. J. Šeškevičius

INŽINIERIAI PADĖS STOVYKLAI

Lietuvių Inžinierių Draugijos São Paulo skyrius per savo pirmininką Inž. Algirdą Idiką pažadėjo padaryti lietuviškai sodybai planus.

SAJUNGOS AUKA

Mus pasiekė džiugi žinia, kad Lietuvių Sąjunga Brazilijoje-Aliança savo paskutiniame susirinkime

"LIETUVIS BRAZILIJOJE"

Iš Rio atėjo žinia, kad imigracijos 50-čio leidinys LIETUVIAI BRAZILIJOJE jau atspausdintas ir yra rišykloj. Jei kas nors nesukliudys, tai šią savaitę prasidės jo siunta į S. Paulą. Taigi, per ateinančias šventes leidinį galės gauti ne tik iš anksto jį užsisakiusieji, o ir kiti tautiečiai tiek per Nepriklausomybės šventę V. Zelinų, kiek per šv. Kazimiero atlaidus Mookoj, bei kitom progom.

Knyga, sako, išėjo labai graži. Kaina: 50 kr.

LITERATŪROS RATELIS

Pirmasis šių metų Literatūros Ratelio susirinkimas bus vasario 26 dieną, 20,30 val. A.R.Petraičių būstinėj, rua Nova York, 28, apt.32, Sumaré. Tarp kita ko, numatyta ir šių metų LR vadovo – pirmininko rinkimai.

ATSIPRAŠOME

ML prenumeratorių ir skaitytojų. Kad dabar jūs gaunate laikraštį, kurio puslapiai kartais vienoj pusėj išeina balti. Tai atsitinka ne dėl mūsų kaltės – gavom blogai supjaustytą popierį, ir spausdinimo mašina dažnai tai vieną, tai kitą puslapį praleidžia, nepaima.

ML administratorius

Šio ML numerio

**GARBĖS LEIDĖJAS
INŽ. KAZIMIERAS AUDENIS**

Jam gili padėka ir geriausi linkėjimai

ML administracija

VASARIO 16-TOSIOS ŠVENTĖ

Lietuvos Nepriklausomybės šventė bus Vasario 27 dieną.

Programoj:

- 15 val. MIŠIOS V. Zelinų bažnyčioj;
- Seselių pranciškiečių gimnazijos salėj, MINĖJIMAS, kurį praves jaunimas ir išpildys meninės programos pyne;
- Jaunimo Namuose VAIŠĖS-PABUVOJIMAS ir OFICIALUS ATSISVEIKINIMAS su Tėvais Jėzuitais, išsikeliančiais iš São Paulo.

ŠV. KAZIMIERO ATLAIDAI

Metinė šv. Kazimiero parapijos šventė bus kovo (março) 6 dieną.

Programoj:

- PAMALDOS 16 val. parapijos salėj. Jose dalyvaus ir regioninis vyskupas, Dom Luciano Mendes de Almeida.
 - MENINĖ DALIS su gražiausių skaidrių pyne;
 - suneštinės VAIŠĖS.
- Bus proga ir atsisveikinti su t. A. Saulaičiu. Kadangi ATLAIDAI, tai pravartu gerai nuiteikti ir savo dvasią, dalyvuojant sakramentuose! (bus galima prieiti ir išpažinties, atvykus kiek anksčiau).

Bairuose šį sekmadienį (kovo 6 d.) įprastų Mišių nebus.

SEMANARIO NOSSA LITUANIA
Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Diretor responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO
Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr.
Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteikti ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.

Editorial

Muitos leitores de „Mūsų Lietuva” têm parentes, amigos e familiares que não entendem o lituano. É para essas pessoas que destinamos esta página em português.

É evidente que não se pode amar o que não se conhece e muitas coisas interessantes sobre Lituânia ficam desconhecidas diante da barreira da língua. Esta página dará a possibilidade a quem se interessa pela Lituânia de conhecer um pouco mais sua cultura, folclore, literatura e arte.

Conhecendo melhor este pequeno país do Báltico, se poderá entender melhor os lituanos.

As traduções dos artigos estão a cargo de um grupo de pessoas que conhecem o bastante as duas línguas e desejam transmitir a cultura lituana a todos aqueles que por dificuldades de língua não podem fazê-lo.

Sugestões e críticas são bem vindas, assim como colaborações nas traduções.

Será dada maior atenção à história e à literatura lituanas e às notícias da vida cultural de nossa colônia no Brasil. Dentro do possível serão atendidos também os pedidos dos leitores nos outros campos de cultura lituana, como arte, ciência, filosofia e folclore.

Também a cultura lituana tem coisas interessantes e elas merecem ser conhecidas.

Alf. D. Petraitis

Bronius Kviklys

TRAKAI

O nome Trakai é muito antigo, tão antigo quanto a própria Lituânia. Era conhecido há mais de 500 anos atrás. A cidade e sua fortaleza, juntamente com Galvé e outros lagos está a 28 km a oeste de Vilnius, a Capital.

Trakai, a antiga capital lituana, foi o berço de — Vytautas, o Grande. Foi destes castelos que saíram leis e decretos, além de soldados. Aqui também eram recebidos embaixadores estrangeiros, para a assinatura de acordos.

Já há mais de 600 anos, sobre a mais alta fortaleza central balançava orgulhosamente o Vytis branco, sobre o fundo vermelho, símbolo da Liberdade Lituana.

A palavra *t r a k a s* significa uma clareira na floresta. Neste local foi instalada a primeira aldeia, que ganhou o nome de Trakai.

Trakai é muito antiga, não se conhecendo a data exata de sua fundação. Acredita-se que tenha sido fundada por volta de 1320, como a Capital do Grã-ducado da Lituânia, tendo como grão-duque, Gediminas.

Desde esta época, já se tem notícia da cidade. Gediminas (1316-1341) viajando com a sua comitiva encontrou na floresta um local que muito lhe agradou. Ordenou então que se montasse o acampamento, onde permaneceram — por algum tempo. Mas outro lugar agradou ainda mais o Grão-duque, era justamente no local de união entre os rios Neris e Vilnia. Aqui fundaram a cidade de Vilnius e transferiu para cá a sua moradia.

A antiga capital ficou para seu filho Kestutis e sua esposa, Biruté. Kestutis construiu um castelo de pedras, ao invés de um palácio de madeira.

Em 1392, Vytautas muito louvou a cidade de Trakai, pois aqui que nasceu e passou a sua juventude. Por isso se preocupou em embelezar a cidade com novas construções. Em Trakai, recebia os mais altos e importantes embaixadores estrangeiros. Para a coroação de Vytautas em 1430 vieram para Trakai as mais altas autoridades da Europa e outras pessoas de grande importância da época.

Traduzido por:
Teresé Jočytė

Stasys Barzdukas

A LINGUA — EVIDÊNCIA BÁSICA DE UMA NAÇÃO

A existência da língua é condição importante para uma nação desenvolver-se, apesar de haver na prática raras exceções como é o caso dos suíços que falam várias línguas.

Na realidade, a primeira língua que a criança aprende, é a língua de seus pais. Assim sendo, os pais são os primeiros a introduzir a criança no contexto nacional. Esta introdução influi nas bases nacionais, pois conforme acertadamente observou o conhecido linguista francês A. Meillet, "... a língua é a primeira, mais clara e significativa evidência, através da qual uma nação difere da outra". Também, de acordo com o nosso estudioso Vidunas, "... a língua mostra claramente a força vital de uma nação, pois ela representa para a nação o meio de comunicação, através dela cria-se a literatura, escrevem-se os estudos científicos, enfim, por seu intermédio revela-se o espírito nacional".

O estudo comparativo das línguas, surgido na primeira metade do século XIX, concluiu que a língua lituana pertence à família das línguas indo-europeias. Notou-se que nas línguas desta família há semelhanças. Por exemplo, no grego *n* é o *s*, no latim *n* o *v* u *s*, no velho indico *n* á *v* a *s*, no russo *n* o *v* (*novyj*), no alemão *n* e *u* e no lituano *n* a *u* j a *s*. Há semelhanças também na formação de palavras, por exemplo, no grego *es-ti*, no latim *es-t*, no velho indico *as-ti*, no alemão *is-t*, no lituano *es-ti*. Isto indica a existência de uma língua-mãe comum.

Com o passar do tempo a língua indo-europeia cindiu-se em ramos diferentes. No princípio surgiram dois grupos, conforme a pronúncia da palavra „cem”: uns começaram a pronunciar *kentum* (latim — escreve-se *centum*), *hekaton* (grego), *hundert* (alemão); outros — *satan* (velho indico), *šimtas* (lituano), *simts* (letoniano), *sto* (russo-polonês). Assim apareceram os grupos „*kentum*” e „*satem*”. Posteriormente o número de ramos aumentou — surgiram as ramificações do grego, do itálico, do germânico, do trácio-frígio, do eslovaco e também do grupo báltico (os linguistas K. Jaunius e K. Buga chamam os bálticos de „*aestos*”, conforme denominação dada no século I de nossa era, pelo historiador romano Tácito, de „*Aestiorum Gentes*” aos habitantes das praias do mar Báltico). A língua indo-europeia ramificou-se cerca de dois mil anos A.C., sendo que alguns linguistas pensam que esta cisão ocorreu 3-4 mil anos A.C. ou até mesmo antes. A língua indo-europeia não deixou nenhum ves-

tígio escrito de sua existência. Atualmente ela está sendo hipoteticamente reconstituída através da comparação de línguas consideradas de origem indo-europeia.

Do ramo báltico surgiram o prussiano, o lituano, o letoniano, o zemgaliano e o setoniano. Destes restaram apenas o lituano e o letoniano, pois as demais desapareceram. A língua-mãe báltica, na opinião de K. Buga durou não mais que até o IV ou III século A.C.

A língua lituana começou a diferenciar-se da letoniana no século VIII D.C. e iniciou seu processo evolutivo não posteriormente ao século XIII. Entretanto não permaneceu monolítica pois separou-se em dialetos. O nome dos falares da chamada Região Baixa, apareceu no século XIII ou talvez antes, o da chamada Região Alta surgiu no século XIV. A origem destes dialetos deve ser procurada antes do aparecimento da escrita da língua lituana.

A língua lituana é colocada entre as chamadas línguas antigas. Isto porque manteve características que já desapareceram nas línguas indo-europeias atuais e que só ocorriam nas línguas mortas, não faladas atualmente, como o grego antigo, o latim, o sânscrito (antigo e da idade média, e em parte a língua literária usada atualmente na Índia).

Entre estas características está a abundância de terminações e de casos, na declinação de palavras, o uso do número dual, o deslocamento da sílaba tônica conforme os casos, o uso do acento tônico, certa preferência para os participios, e assim por diante. Por outro lado, nota-se certa tendência para a modernização, ocorrendo a abreviação de certas formas como por exemplo: *visiem*, *vyram*, *aky*, *dirbam*, em vez de, *visiems*, *výrams*, *akyje*, *dirbame*. O dual e o supino estão praticamente abolidos e está se optando pelo uso de preposições junto a alguns casos como ocorre em: *brolis sėdėjo ant žirgo*, em vez de, *brolis sėdėjo žirge*. Observe-se que *žirgo* está no genitivo e *žirge* corresponde ao locativo.

Traduzido por:
L. M. Jodelis Butrimavičius

Kezio nuotr.

Stasys Yla

A casa dos pais e o mundo

O décimo segundo ano de vida

O papai está contente porque você cresceu. Ele olha de outro jeito para você, fala com mais animo, alguma coisa importante lhe conta. Mamãe está mais preocupada que sempre. Muitas vezes insiste em que você coma mais, sempre pergunta como se sente.

— Você não é a mesma — ela diz.

Lógico, não é a mesma. Você já tem 12 anos.

Não quer mais brincar com as bonecas. Pôxa, quantas você tem.

Pequenas e grandes, todos os tipos. Só de vê-las, você começa a rir. É melhor o ursinho ou o cachorrinho — esses dois tontos, perdidos em outro canto. Com eles ainda pode-se brincar, puxar as orelhas. Tudo seria „O.K.” se não houvesse „problemas” com a mamãe.

O que ela quer de mim?

Amiudo ela dá as „bronquinhas”. Ela não gosta que você tenha respostas prontas. De muitas coisas ela não gosta.

— Você é rápida demais, — me diz um dia.

— Você é preguiçosa e não serve para nada, — ela me disse ontem.

— Você imagina, fala bobagens, você mesma não sabe o que quer, — é o comentário severo do outro dia.

O escritor Stasys Yla é conhecido por suas obras históricas e suas memórias. Desde ano 1932, quando ele publicou „Pasiryžėliai ir laimėtojai” até suas memórias de campos de concentração em Alemanha o autor continua como incansável lutador pela sobrevivência moral e espiritual do seu povo.

Iniciamos neste numero uma série de artigos do livro „Moderni mergaitė”, editado nos Estados Unidos em 1964. As traduções são da 2a. edição — 1967.

Às vezes você quer rir destas observações, e outras — chorar de raiva. Não quer comer, mas se fechar em seu quarto para nada ver.

— Você é uma menina moça e se comporta como criança.

Sempre criança. Mamãe mesma fica contente que você não é criança e agora lhe chama de criança. Poderia não lembrar desta palavra. Mas... ensinar a mamãe? Ela continuamente lhe ensina todos os dias, a cada passo. Aliás, todos lhe querem ensinar como se fosse uma criancinha.

Porque todos mudaram? Não sabem como comportar-se — olham para você, sorriem e se calam. Começam a falar sério e logo calam-se. Talvez quisessem acaricia-la e se envergonham. Somente lhe batem nas costas. Às vezes trazem presentes para os aniversários, para Natal. Alguns ainda arrastam bonecas, alguma bobagem ou livro. Você não sabe onde jogá-los — num canto ou no lixo.

O pior mesmo é na rua. Voltando da escola encontra gente e parece que elas nem a vêem. Antes a olhavam amavelmente, sorriam. Olham também agora, mas de um modo esquisito — sem simpatia. Os rapazes ainda riem — se fazem de engraçados ou assobiam. Você então corre para casa zangada, azeda, descontente com tudo. Nada é agradável — todo mundo é estranho. Mais seguro é teu quarto. Fecha a porta e fica lá.

— O que aconteceu? — pergunta mamãe. Porque está triste?

Mamãe quer saber tudo. Mas você mesma não sabe porque às vezes chega uma tristeza tão grande. É tão pesada que você não sabe onde desaparecer. Tudo é tão diferente e frio — você não quer nem mais viver. E a mamãe nunca deixa em paz. Ela mesma se comove e depois dá bronca.

Tradução de Ana M. PETRAITIS-LIBLIK

CRÔNICA

Olá. Após um longo e tenebroso inverno cá estamos nós, com muita satisfação e entusiasmo, com o intuito de prestar nossa humilde colaboração com este suplemento.

Bem chega de blá, blá, blá, e vamos ao que interessa.

Não sei se todos sabem, mas entre os lituanos existe um grupo, fundado há mais ou menos 3 anos, que tem o nome de „Grupo de literatura“. Deste grupo podem fazer parte todas as pessoas que se interessam pela cultura lituana, sua história seus costumes etc. O grupo reúne-se normalmente 1 vez por mes, e estas reuniões são feitas em forma de rodizio, ou seja 1 vez em cada casa daqueles que participam. Se você estiver interessado em participar de alguma destas reuniões ligue para a redação e informe-se onde será a próxima reunião e temos certeza que participando uma vez você vai ficar „fregues“.

Dia 31 de Outubro de 1976, tivemos duas importantes eleições, uma para eleger a nova diretoria da Comunidade Lituana Brasileira, e a outra que elegeu a diretoria da recém-criada „Aliança da juventude Lituano Brasileira“. O Sr. Saldys e a Srta. Joana, (respectivamente eleitos presidente e secretária da Comunidade) mandam avisar que estão aceitando sugestões, para que a colonia lituana, neste ano de 1977 - seja mais ativa que nunca. Quanto à Aliança da juventude Lituano Brasileira, o seu presidente eleito, Arnaldas Zizas, para surpresa e satisfação de todos, já começou „botar pra quebrar“. Aliás aproveitamos a oportunidade para cumprimentar o Zizas por seus artigos no „Mūsų Lietuva“.

Também no dia 31 de Outubro houve o almoço, para se conseguir fundos para o nosso unico e simpático jornal lituano o „Mūsų Lietuva“. Os responsáveis pela organização do almoço foram a „Irmandade de São José“ e a „Irmandade das Senhoras Católicas“ e diga-se de passagem: o almoço estava uma „parada“. Parabéns aos organizadores!

Também depois de um árduo trabalho, os integrantes do „Comitê Organizador de Festejos do Cinquentenário da Imigração Lituana“, conseguiram, que a praça que fica em frente a Igreja São José em Vila Zelina, passasse a chamar-se doravante „Praça da Republica da Lituania“. Por ocasião do decerramento da placa falaram, em nome do Sr. Prefeito, o Exmo. Sr. deputado estadual Dr. José Maria Marin, logo em seguida o autor do projeto o Exmo. Sr. Vereador Dr. Artur Alves Pinto, bem como em nome do Comitê o Sr. Cap. Juozas Čiuvinskas e a Sra. Aldona Valavičius.

Toda a colonia está de parabéns por mais este feito.

Também no ano de 1976 a Igreja São José de Vila Zelina comemorou 40 anos de sua construção. Houve missa solene, em comemoração a esta data, quando foi lembrado o nome do Pe. Benediktas Sugintas seu incansável batalhador. A missa foi oficiada pelo Vigário atual da Paróquia, o Pe. José Šeškevičius.

Para que as comemorações do Cinquentenário de Imigração Lituana, possa ser sempre lembrado por todos, o comitê organizador, está preparando um livro com cerca de 200 páginas, sobre os lituanos desde o inicio da imigração.

A juventude lituana, bem como toda a colonia está em festa e bastante animada pela compra do sitio em Atibaia, o qual tem 10 alqueres e no qual além de outros planos serão construidos, a casa de velhinhos e o acampamento para os jovens. Nos próximos numeros escreveremos mais sobre o assunto.

Por hoje é só.

Sudieu! Iki!

Algirdas

Lietuviškai kalbanti
Vyrų – moterų – vaiku
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRINANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Li-
mão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569